

індивідуальні економічні рішення. Головною регулюючою та контролюючою силою ринкової економіки є конкуренція. Її форми та методи залежать від кількісного співвідношення продавців та покупців.

Функціонування ринкової економіки ґрунтується на функціонуванні різноманітних ринків, які можна згрупувати в два основні класи:

- ринки виробленої продукції (товарів та послуг);
- ринки трудових і фінансових ресурсів.

На ринку фінансових ресурсів зустрічаються такі, в яких у процесі господарювання виникає потреба в коштах для розширення їх діяльності, а також такі, у яких накопичуються заощадження, що можуть бути використані для інвестицій. При цьому кошти спрямовуються від тих, хто не може їх ефективно використати, до тих, хто використовує їх продуктивно. Це сприяє не тільки підвищенню продуктивності та ефективності економіки в цілому, а й поліпшенню економічного добробуту кожного члена суспільства.

На фінансовому ринку ті, що мають вільні фінансові ресурси, передають їх на різних умовах іншим учасникам ринку, які опосередковано через суб'єктів ринку або безпосередньо використовують залучені ресурси для фінансування різних галузей економіки, забезпечення потреб населення та потреб державного бюджету. Фінансові ресурси надаються на умовах позики або на умовах спів власності, коли інвестор набуває прав власності на придбані за інвестовані кошти матеріальні чи нематеріальні активи.

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ МОЛОЧНОГО СКОТАРСТВА В УКРАЇНІ

**Човдиров С., студент*,
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка**

Молочне скотарство є незамінною та надзвичайно важливою складовою вітчизняного сільського господарства, яка значною мірою визначає соціально-економічний стан усіх категорій господарств

* Науковий керівник – Шибасва Н.В., к.е.н., доцент

України. Проте, сучасний стан розвитку цієї галузі не відповідає її потенційним можливостям та потребам населення. Протягом тривалого часу галузь перебуває у кризовій ситуації, зазнавши руйнівних змін.

Через відсутність належної підтримки виробництва продукції в цілому та молока зокрема, що залишається недостатньо зорієнтованим на кінцевий результат, не має визначених напрямів концентрації ресурсів, на зовнішньому ринку імпорту продукції тваринного походження.

Стратегічним завданням аграрної політики держави є, насамперед, формування ефективного конкурентоспроможного агропромислового виробництва, здатного забезпечити продовольчу безпеку країни та нарощування експорту окремих господарської продукції й розвитку молочного скотарства та молока, теоретичним і практичним аспектам формування ринку молока і молочної присвячено ряд наукових праць учених економістів-аграріїв: П.С. Березівського, В.І. Бойка, М.П. Коржинського, О.А. Козак, Л.В. Курносенка, В.Н. Зимовця та ін.

Особливі властивості молока і продуктів його переробки зумовлюють необхідність стабільного розвитку виробництва та реалізації їх: безперервного забезпечення населення молочними продуктами й гарантованого надходження сировини до переробних підприємств.

Стан вітчизняного молочного скотарства не влаштує товаровиробників, переробників, споживачів продукції. Не викликає сумніву необхідність змін на краще. Протягом 1990-2010 років молочна галузь в Україні перебуває в глибокій кризі - виробництво молока в усіх категоріях господарств скоротилося у 2,7 рази. Якщо у 1990 році його вироблено 24,5 млн. т, то у 2010 році вироблено 9 млн. т, що порівняно з 2009 роком менше на 2,3 млн. т. Як наслідок споживання молока та молокопродуктів за останні роки знизилася до 214-225 кг, що становить 56-59% від раціональної норми.

Тому, на основі проведених досліджень нами були зроблені такі висновки:

1) в даний період часу в Україні використовується непродумана стратегія розвитку молочного та м'ясного скотарства, орієнтована на розведення рекордних тварин (надій 8-10 тисяч кг молока на рік), які повинні споживати мінімум 12-18 кг зернобобових культур за добу. Проте в реальності найближчого майбутнього зернових буде недостатньо для людського суспільства, а продовольство

продовжуватиме нестримно дорожчати.

2) необхідно прискорено формувати на базі вітчизняних порід великі товарні стада з середніми надоями 3,5-4 тис л молока, жирністю 3,8-4%, з вмістом білку 3,4-3,6% та довжиною господарського використання мінімум 5 лактацій, з максимальним наповненням раціону травою, сіном, сінажом, силосом, жомом, коренеплодами. В літньо-осінній період тварини повинні знаходитися на пасовищі, для чого необхідно поновити посіви пасовищних культур. Пасовищні культури повинні бути стійкими до витоптування, затоплення та володіти високою інтенсивністю росту, тобто не менше 1 см на добу.

3) передбачити організацію напування (не менше 60 л води на добу на корову), оскільки тварини охоче споживають чисту воду високої якості.

4) ветеринарна служба повинна завчасно потурбуватися про захист тварин від паразитів.

5) успішна реалізація намічених програм відновлення галузі скотарства з урахуванням специфічних особливостей можлива тільки при підготовці кваліфікованих кадрів (зооінженерів всіх рівнів та операторів).

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗАДОВОЛЕНOSTІ СПОЖИВАЧІВ АСОРТИМЕНТОМ ЧАЮ

*Щербак О.В., студент**

Чернігівський державний технологічний університет

Сфера чайного бізнесу для України є особливою, тому що ні чайний кущ, ні чайне дерево в Україні не вирощують. Ринок чаю можна повністю вважати ринком імпортерів. Однак, не дивлячись на це, споживання чаю та кількість торгівельних марок стрімко збільшується. Високий інтерес до ринку чаю обумовлений наступними чинниками:

- ринок в останні роки характеризується стійким ростом;
- ринок із достатньо швидким оборотом капіталу;
- чай є товаром повсякденного попиту.

У зв'язку з широкою популярністю такого продукту харчування як чай, дослідження уподобань споживачів є актуальною темою на

* Науковий керівник – Дудла А.А., к.е.н., доцент